

ACC. N.R M. 15042: 1-8.

Landskap: Gästrikland Upptecknare Hjalmar Andersson, Björssarp
Härad: Albo Berättare: " "
Socken: Björssarp Berättarens yrke: smidesmästare
Uppteckningsår: 1961 Född år 1894 i O. Häggars torg

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Gästelselbok. s. 1-8.

N.M. 169

16/2 - 61

Skriv endast på denna sida.

HÄSTSELDON

Frågelistan avser den nutida hästselen, delvis dock under jämförelse med äldre former.

Bogträn

1. Hur kallas bogträn på Eder ort: bogträn, lokor, lokträn, selaklavar, bogskidor, okträn osv.
2. Liknade de bogträn som senast var eller fortfarande är i bruk på Eder ort närmast fig. 1 eller fig. 2. - Är anordningen för bröstremmen nedtill som fig. 1, dvs järnbeslag, som på ena träet bildar en ögla och på det andra ett hak, över vilket den färdigspända remmen krängdes vid selningen? Eller utgöres bröstbindslet av en kedjelänk med krok som fig. 2. - Hur är dragremmarna fästade, är det hål genom bogträna från kant till kant genom vilka dragremmarna trädas med ena hälften genom hålet och andra hälften utanpå bogträet (fig. 1) eller förekommer små järnhyskor som fig 2.
3. Hur kallas dragremmen, dragläder, dragåder, drätta, drotta, rom osv.
4. Är bogträna flata på baksidan eller halvrunda och förtjockade på mitten?
5. Är dessa sentida bogträn utrustade med fasta stoppningar eller använder man lösa putor? Hur kallas fasta stoppningar? Loker. Hur kallas lösputor: bossa, lösbossa, ringputa, krans, bogträpäls, halsduk, selaputa, lösbon, buogkuppin, loka osv.
6. Anses den lösa putan vara senare än fasta stoppningen. Vet man när den lösa putan kom i bruk och från vilket håll.
7. Hur är lösputan konstruerad, göres den i ett stycke som är ihopböjt till en ring eller tillverkas den i två delar som är sammankopplade med varandra vid de öppna ändarna. Eller har lösputan formen av en sammanhängande ringformig dyna med tjock kant eller valk fram till. - Även uppgifter om materialet om det är av

skinn, tyg; stoppning av halm, hår osv, är av stort värde.

8. Har lösputa av filt förekommit? Är den gammal? Namn?
9. Anbringas lösputanlös på hästen eller är den fastsatt vid bogträna? Med remmar och spännen kring träna? Eller genom korta remstumpar som spikas fast vid bogträna?
10. Har olika typer av bogträn uppkallats efter sin förmadade härkomst- eller invandringsort, t.ex. värmlandslokor, jämtlandssele, skånska-, halländska bogträn osv.?
11. Vad är värmlandssele? Har den använts, när kom den i bruk och i vad skilde den sig från andra selar?

Däckel

12. Hur heter den detalj i hästselen som sitter på hästens manke och uppår skaklar, kärrarmar eller draglinor: däckel, däck, kåpa, selakappa, selkrok, selbåge, selhuvud, ranke, selaranka, orv, selolv, selbukt, ryggträ, sadel, silakacke, hövre osv.? Ifall flera namn förekomma ange vilka som äro äldre och vilka yngre. Eller avsåg man med olika namn olika konstruktioner?
13. Vilken är den däckel som nu är eller senast var i bruk på Eder ort, består den av två stoppade putor, sammanhållna av en kort järnbåge, varå putorna kan leda? Eller utgöres däckeln av en bred, skinnklädd järnskena eller läderrem med en dyna på vardera sidan mot hästryggen? Hur gamla är dessa däckelformer på Eder trakt? Användas de till både åk- och arbetsselar? Avser namnet däckel möjligen just dessa former?
14. Beskriv de däcklar eller selkrokar som tidigare ha varit i bruk på Eder ort. Var de av järn? Med fasta eller ledande klackar (kläppar, klampar, selapungar)? Var klackarna stoppade eller har man använt lösa ryggputor? Kommer man ihåg däcklar av trä, ben eller horn? Hur var dessa konstruerade?
15. Hur kallas de remmar (tidigare ibland kedjelänkar) som löpa från vardera ändan av däckeln ned i selringarna och uppåra skaklar eller draglinor: upphållsremmar, upphänge, uppåra, uppinne, uppstälära osv.?
16. Använder man förbindelseremmar mellan betslet och däckeln för att hålla hästens huvud lagom högt? Både i åk och arbetsselar? Är bruket gammalt? Hur kallas dessa remmar: stuptygel, oppstans-

tygel, snöppeltöm?

17. Använder man förbindelseremmar mellan bogträna och däckeln? Hur kallas dessa? Stretremmar? Hur gammalt är detta bruk?
18. Har springgjord förekommit (remmen under hästens buk från ena kanten av däckeln till den andra för att hindra däckeln glappa på hästryggen)? Hur kallas den: springgjord, ränngjord, tvångsgjord, bröstgjord, stänggjord, selgjord? Är springgjorden i bruk sedan gammalt? Användes den även på arbetssele?
19. Har svansrem eller ryggstycke (rumpa, rumpeläder, lännastreck), remmen från däckeln längs hästens rygg, alltid förekommit? Hur kallas det parti som ligger under hästens ^{svans:} svanskappa, rumpetång, rumpkavel? Har det hänt, att det sistnämnda partiet av svansremmen utgjordes av en kort träkavel?
20. Förekommer baksele eller hindertyg (bakgjord, byxor, broker, lännastrek, strek, stryksele, ravsele, selje osv.)? Vid arbets- eller åksele eller båda delarna? Är den gammal på Eder ort? Ange dess namn, beskriv den i korthet och ange hur och var den är fastsatt vid den övriga selen.

Selring med tillbehör

21. Hur heter den järnring vid vardera sidan om hästen vid vilken uppehållsremmar från däckeln och dragremmar från bogträna var fastgjorda: selring, ale, ålring, årdring, drottring osv.?
22. Har under denna ring använts någon skyddande puts? Eller trätrissa? Namn?
23. Hur kallas den förbindelselänk varmed skakeln fästades vid selringen: årda, åle, ala, ahlmärla, selåra, selöra, seltunga, selstamp, selsinka, selhasp, selakorra, dragtamp, knappåder osv.? Var denna förbindelselänk, som således var avsedd för att trädas i hålet på skakeländan och fästas med selpinne på utsidan, alltid av järn? Eller var den i äldre tider av läder? Beskriv anordningen och gör enkla skisser.
24. Hur heter den pinne som man fastlåste skakeln med: selpinne, selasticka, selknäppe, selknapp, selakack, snavesticka, knavricka osv. Var den av trä? Sedan av järn? Var den i äldre tider av ben?

25. Var selringen i bruk så länge som draghästen överhuvud användes? Är den fortfarande i bruk? Eller ersattes den enkla, runda ringen sedan med ett stort spänne? Hur kallas det? Användes sådana spännen måhända endast till åkhästar eller parhästar? Hur fastsättas skaklarna och draglinorna vid dessa spännen?
26. Kommer man ihåg att man i stället för selring eller spänne i äldre tider använt ett vinkelböjt stycke av trä eller ben (horn), s.k. selknä, bogskott osv.?
27. Har det förekommit att man varken använt selring, selknä eller spänne utan spänt fast dragremmar från bogträna direkt vid skakeländarna? Om så varit fallet beskriv noga tillvägagångssättet.

Huvudlag och tömmar

28. Hur kallas huvudlaget: huvudlag, huvudstol, betsel osv.?
29. Hur kallas den delen på huvudlaget, som lägges i hästens mun: betsel, träns, mil, munbit osv.? Har man kännedom om tränsar med två vinkelböjda sidstycken av ben, horn (även gethorn) eller trä, förenade genom en rakstång, munkavel, av trä eller ben?
30. Har man använt kapson, dvs. ett böjt järn över hästens nosben i stället för betsel?
31. Av vilka delar består en enkel tön och hur kallas den: tön, tåtfitsar, eisar?
32. När kom korstömmar för parhästar i bruk?
33. Vilka partömmar hade man innan korstömmarna kommo i bruk? Använde man vanlig enkeltön som fästades vid betslet på vardera yttersidan av spannet, medan hästarna sammanbundos med varandra vid innersidan av betslen med kort rem eller tåtfitsar? Hur kallades detta mellanbindsle: mellantön, meltön, milåstot osv.? - Har i stället för rem eller rep använts mellanlänk i form av träkavel med hål eller knäpphake vid vardera ändan? Beskriv anordningen.
34. Var det någon skillnad i användningen av korstömmar och senast beskrivna enkla partömmar? Korstömmar endast vid finare åkning, enkla partömmar vid lastkörning och körsning i jorden?
35. Har det hänt att man kört draghästen utan tön och att den i stället letts i grimskaftet?

36. Har det hänt att körkarlen ridit på draghästen och på så sätt lett den? Vid vilka tillfällen har sådant förekommit?

Olika seldonstyper

37. Har bröstsele eller bringsele förekommit, en anordning vilken är lagd omkring hästens bringa och vari han drar i stället för bogträn?

38. Användes bröstselen allmänt eller endast vid vissa tillfällen, t. ex. när hästen blivit selbruten eller endast vid särskilda körsor osv.?

39. Är bröstselen gammal? Kan man konstatera att dess användning ökats under den senare tiden eller tvärtom?

40. Beskriv en typisk bröstsele och namngiv dess olika delar.

41. Åro parselar ellerstångselar i bruk? När började de användas? Vilka förändringar av den gamla seldonstypen åstadkommostångselarna? Fästen förstångkoppel vid bogträna? - Användesstångselar företrädesvis vid finåkning eller även vid arbetskörning?

42. Känner man till kollerselar? När kom dessa i bruk, i vad skilljer de sig från andra selar? Användes de endast vid finåkning?

43. Har man i hästselet använt bjällerkransar och klockor av olika slag? Endast i helgdagsselar? Beskriv dem, ange namn och plats för dem. Brukades sådant endast på vintern?

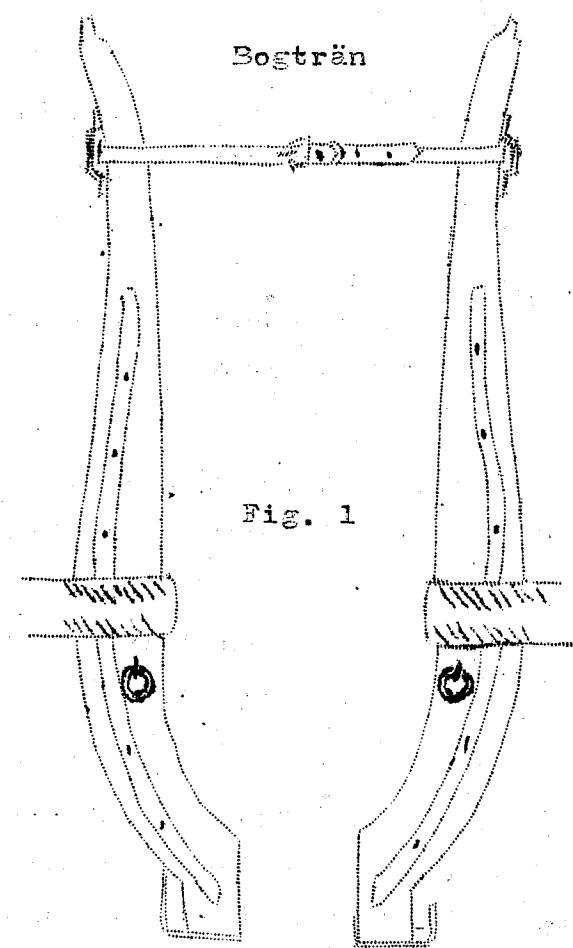

Fig. 1

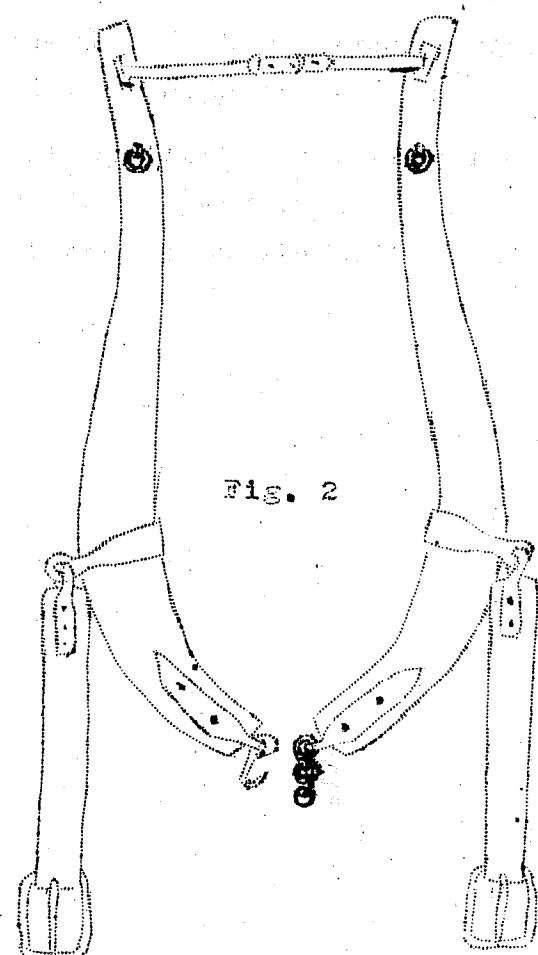

Fig. 2

10.12.1959.

HH

Enligt frågelist 169

NM 169

1. Kallas för bogtrön
2. liknar fig. 2 i vissa fall med brösttron då
det är en bred öglö i vänstra bröstgårmen i ändan
mittell, i andra fall enskilda bröstgårmen (skonma)
med en brak där bröstillenkm sätts fast och i det
andra endet en öglö som dianläts länk av fastslut.
Dragrundarna (dragläderna) är rydda om en ring
som lägger i en brak som är fast i bogtröden
3. är bläggart
4. bogtröna är fackrunda o förtjockade på mittlin
5. delapulerna är lura och knippas om bogtröna ned
under
6. Den lura pulen är smarre, den är rydd i ill
styrke med mkt framtid och är sammankring
ande upplöll, jag har all den kommit fast
från Tyckland där är mycket annat av sädle
materi, fram neg i brak i hörnen på detta sätt

Om fara prästerna härdar man till finare
seldan och lättare härlar man när mit
trivsamt för hovet, den vanligaste metoden
är till slappning & prästerna har många som
isolerade bero. den fina mit är mycket närmre

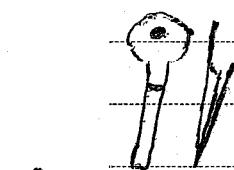
8 gitar en fill man förförande i liten omfäl
tning, vissa röd sig approachisk, kallades fillgata

9 är burenad

10 Traligen, jag sät mit om du här omnämnde kallades
skönhet, denna till något annat

11 Jag tycker att figur till sköna nära vännens landskap

12 Den man nog kallats för dockel i hela landet
dam överiga mannen är akanda för mig utan
utskärke det är utvällning för skepelsen vid
den förlitning och gjordes dels en gäst, dels
en träd

3 D) → detta spiss och smidig utskärke, den en träd over
en anden vertikal den ena kurventecknade på
mittet

- 14 Dessa sarturna har man i vanliga, stoppningarna
i hela fallen kallades för diskelgubbar, nej det är
en släktar man gag in i munnen
- 15 men nu var var upphängningsnummer eller
förlängningsnummar, jag kan tillägga att det
var mycket viktigt med inställningen av dem
för olika draghäjd, Draghädet skulle alltid
vara i rät vinkel med bagträdet
- 16 Dessa nummer var till syfte att hålla handdet
i hällning på hästun, användes endast vid fin
körning, kallades för upptämningslyfter, användes
nog under prorsvitsdegar, var prefistande för
hästarna
- 17 Var inte oräken om inget om dessa nummer
- 18 Kallades för relygård eller bukgård och var
fästet i dragaljorna (avslutningen av draglida-
na) Relygården var nödvändig för att hästun
skulle kunna dra sig här och hålla igen när om

- härke, därför nödvändigt & alla vilar
- 19 Rumpulider var mannt, bestod av tre delar
 särsk. de tre tärnecremmarna. Den tredje omfattade
 rumpa = mans, rumpulider = bröstdelen av svansen
 rumpknekt skönt för mig, var int. sitt armet
 är av läder, Rumpulider var lika som 16 en
 sälge att hälla fasterna i tillbring varit hårda
 endast till statuerarna
- 20 Elundbygd hörde till grävslän som var en spets
 alit och int. lik andra delar, jag har glömt
 den därför att jag minns int. hett med vadon
 all gärna
- 21 Bragstäljär, förlam däckar, fästs på draglinen
 och esbjärdar
- 22 Vej
- 23 Silara, sällunge del som relaharken sätts i
 som stoppar skeheln, Lilltunga är den
 ändla av rummen som fäktas genom siljan
- 4

1 utgårdar omvälvda, silkegr = silver, silakarre =
silakarh ur trå (elgtrå) som tidigare dels ur trå dels ur järn. 5
men förhörligt givna ihop här ur i mordstiken o en
fins del förlor, så far vi inte glämma skeletum-
mama dem har haft myckel stor användning
elminstare för till o nuddling häring (mullet).

en del av de många mannen s frägformulier
är ändå av mig

- 24 frägan burenad i färginnde
- 25 är ej kunnig att huvva denna fråga
- 26 och 27 ramna maliv som i färg. fräga
- 28 Glumudslat eller bibril skink tunnning
- 29 Mila st. stå mila, läng, rät, gamla.
Träns är den tunnlobanad för hälz som används
i sidhösl de vändar ej används, här ej
kann dock om annat än här övan nämns
- 30 Det här färkammel höras som ej förlitl
sig med att ha färmat i munnen, då har kapron
varit nednöding
- 5

- 31 Täm, Tat = färlängningstid, d.m. andra ovanför
- 32 Traligen då man började kura biskorna i gru
färskhet eftersom de var annändes som dragske
- 33 Mellan traligen färlåtning och sultentid
var inte säll utsikt för hela en annat
- 34 Härstäm användes alltid vid färlåtning, sullen
3 eller fler hästar i hudd användes ena för
färlåtning
- 35 I många fall vid inkarnationen av hästar
men också hästadrar
- 36 Var ganska vanligt vid salfrusktsförberedning
i början på seklet
- 37 I många fall då hästar varit anna eller
skadade i lagarna
- 38 samma var van föregående
- 39 Var ganska vanlig för 30 år sedan då häst
materialet var teknare och vragare, här att
brottet tillhör detta sekundrade

- 40 Bröstslim var belagt och trädde på
över halsen och magen på med vanlig
siljgärd, näppe särskilda benämningar
trots att jag inte allt det fann, men remmen
över hingsten var ca 10 cm bred
- 41 Där som användes gärdsäter fastförande.
I thine stor som använde i flera århundraden.
Kilnaden är bara att det finns bräckapel.
Hänghoppel länk förlitad i vänster bagträ
och ägle med fjäderprak i hägr fröglöd, därav
namnet hägrefele och används fasthållande
värställe, används vid alla tillfällen
då gärdsäter användes för ragn
- 42 Hällesäter används mest för fiskhållning
tillhör primitiva dagar, kilnad i inga änder
av bagträna upp till, rumplader, färniahellet
eller i många fall silverslag, fiskhållningen
inte fullständig, det fann både gul & röd hällesäter

43 Adelmannen och efter önn andra släkts
personer hade ^{nu} framhållit att hjul med
gummiringar, dessa gick tyvärr särskilt
de hästarna skrattade, dö behöndes bejälla
transar men plaskerna hade en dövare klang
an den som användes vid fästningsprå
vistern.

Jag har nu burvrat denna min förlagda
uppgift, att det blifit en fara på att jag fått bid
varaende på att jag är händad i negr hand
dären den diliqa sprinringen, troppas att jag
i nogen man drags i mitt skelett till steken,
jag vil att min bursprinring inti är fullständig
särskilt i detta avsnitt, att jag kan i det bura
på att jag som gjuk hade gjort dess en särsklig
berörelse och för evigt varit inskriven av mister
lägesättningfullt
Eduard Andersson